

Mål C-569/07

HSBC Holdings plc

och

Vidacos Nominees Ltd

mot

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(begäran om förhandsavgörande från

Special Commissioners of Income Tax, London)

”Indirekta skatter – Kapitalanskaffning – Påförande av en skatt på 1,5 procent på överlåtelse eller emission av aktier till en clearingcentral (clearance service)”

Sammanfattning av domen

Bestämmelser om skatter och avgifter – Harmonisering av lagstiftning – Indirekta skatter på kapitalanskaffning

(Rådets direktiv 69/335, artikel 11 a)

Artikel 11 a i direktiv 69/335 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 85/303, ska tolkas så att den utgör hinder för att det påförs en sådan skatt när aktier emitteras till en clearingcentral.

Det ska erinras om att om beskattning av det första förvärvet av ett nyemitterat värdepapper tilläts, skulle detta i själva verket vara detsamma som att beskatta själva emissionen av värdepapperen, eftersom den är en del av en helhetstransaktion för kapitalanskaffning.

Detta första förvärv kan inte anses utgöra en överlåtelse i den mening som avses i artikel 12.1 a i direktiv 69/335, eftersom det skulle vara att beröva artikel 11 a i direktivet dess ändamålsenliga verkan och det skulle strida mot den klara åtskillnad som görs i artiklarna 11 a och 12.1 a i direktivet mellan begreppen emission och överlåtelse. En sådan tolkning skulle nämligen innebära att själva emissionen, som, även om den nödvändigtvis innebär ett förvärv av nyemitterade aktier, enligt samma bestämmelse inte får påföras andra skatter eller avgifter än skatt på kapitaltillskott, ändå kunde påföras en skatt eller avgift. Det första förvärvet av värdepapper inom ramen för en emission kan således inte betraktas som en överlåtelse i den mening som avses i artikel 12.1 a i direktivet, och följaktligen är undantaget i denna bestämmelse inte tillämpligt på en skatt som påförs detta första förvärv. I praktiken kan dessutom inte skatten tillämpas på framtida överlåtelser, eftersom varken beskattningsunderlaget eller vem som är skattskyldig kan fastställas utifrån sådana hypotetiska överlåtelser.

Om skatten tas ut på nya värdepapper som har upprättats i samband med en ökning av kapitalet, utgör den en sådan skatt som avses i artikel 11 a i direktivet vilken det är förbjudet att införa enligt denna bestämmelse.

(se punkterna 32, 34–38 och domslutet)

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 1 oktober 2009 (*)

”Indirekta skatter – Kapitalanskaffning – Påförande av en skatt på 1,5 procent på överlåtelse eller emission av aktier till en clearingcentral (clearance service)”

I mål C-569/07,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Special Commissioners of Income Tax, London (Förenade kungariket) genom beslut av den 19 december 2007, som inkom till domstolen den 24 december 2007, i målet

HSBC Holdings plc,

Vidacos Nominees Ltd

mot

The Commissioners of Her Majesty’s Revenue & Customs,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J.-C. Bonichot, K. Schieman, J. Makarczyk (referent) och L. Bay Larsen,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: handläggaren K. Sztranc-Szawiczek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 januari 2009,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- HSBC Holdings plc, genom R. Norton, solicitor, I. Glick, QC, och D. Jowell, barrister,
- Förenade kungarikets regering, genom M. Hall och I. Rao samt av R. Thomas, samtliga i egenskap av ombud,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom R. Lyal och M. Afonso, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 18 mars 2009 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 10 och 11 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23) (nedan kallat direktivet) samt av artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG eller andra relevanta bestämmelser i gemenskapsrätten.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan HSBC Holdings plc (nedan kallat HSBC) samt Vidacos Nominees Ltd och å andra sidan Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (de brittiska skattemyndigheterna) och avser uttag av en skatt som betecknas som "stamp duty reserve tax" (nedan kallad SDRT), med tillämpning av section 96 i 1986 års finanslag (Finance Act 1986) (nedan kallad 1986 års finanslag).

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapsrätten

3 Första och sjätte skälen i direktivet har följande lydelse:

"Fördragets mål är att skapa en ekonomisk union som har egenskaper liknande en inre marknad. En viktig förutsättning för att uppnå detta är kapitalets fria rörlighet.

...

En gemensam marknad med en inre marknads egenskaper förutsätter att skatter på kapitalanskaffning bara får påföras ett bolag en gång på den gemensamma marknaden och att beskattningen, för att inte störa kapitalets fria rörlighet, ska vara lika hög i samtliga medlemstater."

4 I artikel 4 i direktivet anges de transaktioner som är skattepliktiga för skatt på tillskotten. Däribland anges bildande av en kapitalassociation och ökning av bolagskapitalet i en kapitalassociation genom tillskott av tillgångar av vilket slag det än må vara.

5 I artikel 10 i direktivet förbjuds medlemsstaterna att ta ut någon annan skatt än skatt på tillskotten på de transaktioner som avses i artikel 4.

6 I artikel 11 i direktivet föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna får inte ta ut någon avgift eller skatt, av vad slag de än må vara, på:

a) upprättande, emission, börsnotering, utsläppande på marknaden av eller handel med aktier, andelar eller andra sådana värdepapper, och inte heller på certifikat som representerar dessa värdepapper, oavsett vem som är emittent,

b) lån, inklusive statsobligationer, som tecknats vid emission av obligationer eller andra omsättningsbara värdepapper, oavsett vem som är emittent, och alla därtill hörande formaliteter liksom upprättande, emission, börsnotering, utsläppande på marknaden av eller handel med dessa obligationer eller andra omsättningsbara värdepapper."

7 Medlemsstaterna får emellertid enligt artikel 12.1 a i direktivet, med avvikelse från vad som stadgas i artiklarna 10 och 11, ta ut "skatt på överlåtelse av värdepapper, oberoende av om skatten utgår med fast belopp eller inte".

8 Enligt artikel 7.1 i direktivet ska medlemsstaterna inte ta ut skatt på kapitaltillskott på transaktioner som den 1 juli 1984 inte var beskattningsbara eller som beskattades med en skattesats på 0,5 procent eller mindre. Andra transaktioner för vilka det kan tas ut skatt på kapitaltillskott med stöd av direktivet, kan antingen befrias från skatt eller påföras en skattesats på högst 1 procent.

Den nationella lagstiftningen

9 Enligt section 87(1) i 1986 års finanslag omfattas alla avtal om överlåtelse av aktier och andra skattepliktiga instrument mot ersättning i pengar eller pengars värde av SDRT, med 0,5 procent av beloppet eller värdet av vederlaget för överlåtelsen. SDRT ska inte erläggas när överlåtelsen av egendom sker genom en vederbörligen stämplad aktieöverlåtelseblankett enligt artikel 92 i 1986 års finanslag.

10 Section 87(1) i 1986 års finanslag är endast tillämplig på avtal om överlåtelse av "skattepliktiga värdepapper". "Skattepliktiga värdepapper" definieras i section 99 i samma lag som aktier emitterade av bolag i Förenade kungariket eller aktier i utländska bolag, när dessa är registrerade i ett register i Förenade kungariket eller "säljs tillsammans med aktier som emitterats av bolag i Förenade kungariket" tillsammans med vissa andra rättigheter avseende dessa aktier. I section 86(4) i 1986 års finanslag anges att skatten ska påföras samtliga transaktioner oberoende av var de har genomförts och oberoende av parternas hemvist.

11 I section 96(1) och 96(2) i 1986 års finanslag föreskrivs följande:

"1. Med förbehåll för section 97 och 97A nedan, ska SDRT påföras med tillämpning av denna section när

a) en person A vars rörelse endast består i eller inbegriper tillhandahållande av clearingtjänster vid köp och försäljning av skattepliktiga värdepapper har ingått ett avtal med tredje man om att tillhandahålla dessa clearingtjänster till en annan person, och

b) skattepliktiga värdepapper, i enlighet med avtalet, överläts eller emitteras till A eller till en annan person vars rörelse endast består i eller inbegriper innehav av skattepliktiga värdepapper som företrädare för A.

2. ... skatt enligt denna section ska tas ut till skattesatsen 1,5 procent :

a) i situationer där värdepapperen emitterats, på deras emissionspris,

b) i situationer där värdepapperen överläts mot vederlag i pengar eller pengars värde, på vederlagets belopp eller värde,

c) i övriga fall, på värdepapperens värde."

12 Begreppet "clearingtjänst" definieras inte i lagen. Enligt skattemyndighetens anvisningar för stämpelskatt ska begreppet förstås enligt följande:

"14.10 En clearingtjänst är vanligtvis ett system för innehav av värdepapper och avräkning av kontobaserade transaktioner i sådana. Värdepapperen kan innehas på obestämd tid i systemet,

trots ändringar avseende den verkliga äganderätten och innehas antingen av det bolag som driver clearingtjänstsystemet eller av dess företrädare, och handlas således utan att överlåtelsehandlingar används.

14.11 Clearingtjänster är vanliga i rättsordningarna på den europeiska kontinenten. Det är vanligt att aktier är utformade som skuldförbindelser och den metoden erbjuder ett fysiskt värdepapper (skuldförbindelsen förvaras i ett bankfack) som underlättar handel och avräkning.

14.12 SDRT tas inte ut på avtal om överlåtelse av värdepapper som innehas genom en clearingtjänst.”

13 Efter den inledande skatten undantas enligt section 90(5) i 1986 års finanslag överlåtelser inom clearingtjänsten från den ordinarie skatten enligt section 87.

14 Enligt section 97A i 1986 års finanslag kan den som tillhandahåller en clearingtjänst efter medgivande från skattemyndigheten välja att stämpelskatt och SDRT i stället ska tas ut enligt denna section. Ett val av section 97A i 1986 års finanslag träder i kraft den dag som skattemyndigheten meddelar den som tillhandahåller en clearingtjänst medgivandet. Under den period då detta val är gällande ska stämpelskatt och SDRT påföras de clearingtjänster som valet avser (exempelvis samtliga överlåtelser eller emissioner enligt section 96(1) i 1986 års finanslag), såsom de skulle ha påförts utan hänsyn till section 96 i samma lag. När ett sådant val görs och godkänns beskattas följaktligen överlåtelser inom clearingtjänsten till den ordinarie skattesatsen på 0,5 procent och ingen skatt tas ut när de berörda aktierna förs in i clearingtjänsten.

15 Enligt section 97(4) i 1986 års finanslag undantas emission av aktier i utbyte mot andra aktier som innehas inom ramen för en clearingtjänst från skatt enligt section 96 när emittenten antingen kontrollerar det andra bolaget eller kommer att göra det till följd av det erbjudande enligt vilket utbytet sker. Konsekvensen av section 97(6) i 1985 års finanslag är att detta endast gäller om de andra aktierna i sig är skattepliktiga värdepapper.

Twisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

16 Det framgår av hänskjutandebeslutet att HSBC, ett bolag som har sitt säte och sitt skatterättsliga hemvist i Förenade kungariket, den 7 juni 2000, lämnade ett offentligt bud om köp av samtliga aktier i Crédit commercial de France (nedan kallat CCF), ett aktiebolag som har sitt säte och sitt skatterättsliga hemvist i Frankrike och vars aktier var noterade på Parisbörsen.

17 Budet var utformat som ett kontantköp av aktierna i CCF men det fanns även möjlighet att byta aktier mellan bolagen enligt principen: 13 aktier i HSBC i utbyte mot en CCF-aktie. För att göra sistnämnda möjlighet intressantare för CCF:s franska aktieägare noterades HSBC på Parisbörsen. Som en följd av noteringen var HSBC tvunget att öppna ett konto i eget namn hos Société interprofessionnelle pour la compensation des valeurs mobilières (SICOVAM), det franska avräkningssystemet som, vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i detta mål, hade monopol på området för aktier som handlades på Parisbörsen. Det fanns vid denna tidpunkt tre sätt att byta aktier i HSBC mot aktier i CCF, nämligen:

- via SICOVAM, det franska avräkningssystemet för aktier som var noterade på Parisbörsen,
- via CREST, det brittiska avräkningssystemet för papperslösa aktier
- genom registrering som aktiebrev i HSBC:s aktiebok.

18 HSBC tog på sig att betala den SDRT som skulle betalas för aktier som handlades via SICOVAM. Om så inte hade varit fallet skulle budet ha varit ekonomiskt ofördelaktigt och härmed

ointressant för många franska aktieägare.

19 HSBC-aktier, som emitterades som vederlag för förvärvet av CCF var "skattepliktiga värdepapper" i den mening som avses i section 99(3) i 1986 års finanslag. När aktierna emitterades till en clearingtjänst, det vill säga, i målet vid den nationella domstolen, Vidacos Nominees Ltd, SICOVAM:s företrädare i Förenade kungariket, skulle det enligt section 96(1) och 96(2) i 1986 års finanslag erläggas SDRT med en skattesats på 1,5 procent av priset eller värdet på vederlagsaktierna. Vad beträffar de två andra möjligheterna skulle det däremot varken betalas stämpelskatt eller SDRT för emission av dessa aktier. Det är först vid varje därpå följande överlåtelse av aktier som skatt till skattesatsen 0,5 procent ska betalas.

20 Det framgår av hänskjutandebeslutet att aktieägarna i CCF valde att sammanlagt ta emot 255 607 131 HSBC-aktier via SICOVAM. Av dessa aktier drogs omkring 105 miljoner, 41 procent, tillbaka från SICOVAM och handlades inom 2 veckor på Londonbörsen. Senare överlåtelser av dessa aktier inom CREST har belagts med SDRT till den ordinarie skattesatsen 0,5 procent.

21 HSBC, vars aktier förblev noterade på Parisbörsen, gav sina aktieägare möjlighet att erhålla utdelning i aktier i stället för i kontanter. Då de bakomliggande HSBC-aktierna emellertid förvarades av SICOVAM emitterades dessa aktier som utdelning till SICOVAM, eftersom aktierna, enligt systemet, är registrerade i SICOVAM:s namn. Eftersom det togs ut SDRT med 1,5 procent på dessa aktier vältrades kostnaden för skatten över på HSBC:s franska aktieägare som innehade sina aktier via SICOVAM, vilket medförde att dessa aktieägare erhöll 1,5 procent färre aktier än övriga aktieägare.

22 HSBC framställde en begäran om återbetalning av den SDRT som betalats med en skattesats på 1,5 procent på de aktier som emitterats till SICOVAM. Efter att skattemyndigheten avslagit begäran väckte HSBC talan hos Special Commissioners.

23 Under dessa omständigheter beslutade Special Commissioners att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Utgör artikel 10 eller 11 i direktiv[et] ..., artiklarna 43 EG, 49 EG, 56 EG eller någon annan bestämmelse i gemenskapsrätten hinder för att en medlemsstat (den första medlemsstaten) påför en skatt på 1,5 procent på överlåtelse eller emission av aktier som förvaras av en clearingcentral, när:

- a) ett bolag (bolag A) som är hemmahörande i den första medlemsstaten erbjuder sig att förvärva noterade aktier, som utgör föremål för handel, i ett bolag (bolag B) som är hemmahörande i en annan medlemsstat (den andra medlemsstaten) i utbyte mot aktier i bolag A, vilka ska emitteras via börsen i den andra medlemsstaten,
- b) aktieägare i bolag B kan välja att erhålla de nya aktierna i bolag A antingen
 - i form av aktiebrev,
 - utan aktiebrev genom ett avräkningssystem i den första medlemsstaten, eller
 - utan aktiebrev genom en clearingtjänst i den andra medlemsstaten,
- c) det i lagstiftningen i den första medlemsstaten, sammanfattningsvis, föreskrivs att
 - för det fall att emissionen av aktier sker i form av aktiebrev (eller utan aktiebrev i avräkningssystemet för papperslösa aktier i den första medlemsstaten), ska skatten inte tas ut på emissionen av aktierna men på varje påföljande försäljning av aktierna, varvid skatten påförs till

skattesatsen 0,5 procent av vederlaget vid överlåtelsen, men

- på överlåtelsen eller emissionen av papperslösa aktier till en clearingcentral ska skatt påföras, när aktierna emitteras, med en skattesats på 1,5 procent av emissionspriset eller, när aktierna överlåts mot vederlag, med en skattesats på 1,5 procent av beloppet eller värdet av vederlaget, eller, i alla andra fall, med en skattesats på 1,5 procent av aktiernas värde, och ingen påföljande skatt ska därefter tas ut vid försäljningen av aktierna (eller rättigheter avseende aktierna) inom clearingcentralen,
 - en clearingcentral kan, efter godkännande från den behöriga skattemyndigheten, välja att inte påföra någon skatt vid överlåtelse eller emission av aktierna till en clearingcentral, men att i stället påföra skatt vid varje försäljning av aktierna inom clearingtjänsten med en skattesats på 0,5 procent av vederlaget. Den behöriga skattemyndigheten kan (vilket den för närvarande gör), som villkor för sitt godkännande av ett sådant val, kräva att den clearingcentral som önskar göra ett sådant val ska införa och bibehålla förfaranden (som skattemyndigheten finner tillfredsställande) för uppbörd av skatten inom clearingtjänsten och för att följa och säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna avseende denna,
- d) det regelverk som gäller på börsen i den andra medlemsstaten förutsätter att alla aktier som emitteras inom den staten ska innehas i papperslös form via en enda clearingcentral som ska vara etablerad i den andra medlemsstaten, vars operatör inte har gjort det ovannämnda valet?”

Prövning av tolkningsfrågan

24 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 10 och 11 i direktivet samt artiklarna 43 EG, 49 EG eller 56 EG eller andra gemenskapsrättsliga bestämmelser ska tolkas så att de utgör hinder för påförande av en sådan skatt som aktualiserats i målet vid den nationella domstolen, när aktier emitteras till en clearingcentral.

25 Det ska inledningsvis påpekas att direktivet innebär en uttömmande harmonisering av de fall i vilka medlemsstaterna kan ta ut indirekt skatt på kapitalanskaffning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2007 i mål C?178/05, kommissionen mot Grekland, REG 2007, s. I?4185, punkt 31).

26 Domstolen har redan fastställt att när en fråga har blivit föremål för harmonisering på gemenskapsnivå ska nationell lagstiftning i denna fråga bedömas mot bakgrund av harmoniseringsåtgärdens bestämmelser och inte mot bakgrund av bestämmelserna i EG-fördraget (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2001 i mål C?324/99, DaimlerChrysler, REG 2001, s. I?9897, punkt 32, och av den 24 januari 2008 i mål C?257/06, Roby Profumi, REG 2008, s. I?189, punkt 14).

27 Av detta följer att domstolen endast ska tolka direktivet för att besvara tolkningsfrågan.

28 Såsom redan framgår av ingressen till direktivet är dess syfte att främja den fria rörligheten för kapital, som anses väsentlig för inrättandet av en ekonomisk union med egenskaper liknande dem på en inre marknad. Fullföljandet av ett sådant ändamål förutsätter – vad beträffar beskattningen av kapitalanskaffning – att de indirekta skatter som dittills gällt i medlemsstaterna avskaffas och att det i deras ställe tillämpas en engångsskatt som är lika hög i alla medlemsstater inom den gemensamma marknaden.

29 Det anges därför, bland annat i sista skälet i direktivet, att andra indirekta skatter med samma kännetecken som skatten på kapitaltillskott eller stämpelskatten på värdepapper, vars bibehållande skulle kunna äventyra målsättningarna med direktivet, ska avskaffas. Dessa

förbjudna indirekta skatter anges i artiklarna 10 och 11 i direktivet.

30 I artikel 12.1 i direktivet anges en uttömmande uppräkningslista av de andra skatter och avgifter, utöver skatten på kapitaltillskott, som med avvikelse från förbudet i artiklarna 10 och 11 kan påföras kapitalassociationer vid de transaktioner som avses i dessa sistnämnda bestämmelser (se dom av den 2 februari 1988 i mål 36/86, Investeringsforeningen Dansk Sparinvest, REG 1988, s. 409, punkt 9). Artikel 12.1 a i direktivet avser ”skatt på överlåtelse av värdepapper, oberoende av om skatten utgår med fast belopp eller inte”.

31 I målet vid den nationella domstolen var den omständighet som utlöste SDRT en viss transaktion som bestod i förvärv av aktier som nyemitterats i anslutning till ett offentligt bud om förvärv. De HSBC-aktier som införts i clearingtjänsten för att överlåtas som betalning för aktierna i CCT var således, som generaladvokaten påpekade i punkt 23 i sitt förslag till avgörande, nya aktier och motsvarade därmed en ökning av kapitalet.

32 Det ska erinras om att om beskattning av det första förvärvet av ett nyemitterat värdepapper tilläts, skulle detta i själva verket vara detsamma som att beskatta själva emissionen av värdepapperen, eftersom den är en del av en helhetstransaktion för kapitalanskaffning. En emission av värdepapper är nämligen inte i sig tillräcklig, utan blir meningsfull först då värdepapperen når ut till förvärvarna (dom av den 15 juli 2004 i mål C-415/02, kommissionen mot Belgien, REG 2004, s. I-7215, punkt 32).

33 För att artikel 11 a i direktivet ska ha en ändamålsenlig verkan måste således begreppet emission, i den mening som avses i bestämmelsen, inbegripa det första förvärvet av värdepapper som görs inom ramen för emissionen av desamma (se domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 33).

34 Att tolka termen överlåtelse i artikel 12.1 a på det sätt som Förenade kungarikets regering och Europeiska gemenskapernas kommission har föreslagit, det vill säga att en SDRT på 1,5 procent är en skatt på aktieöverlåtelser av typ ”säsongskort” (season ticket), skulle vara att beröva artikel 11 a i direktivet dess ändamålsenliga verkan och skulle strida mot den klara skillnad som görs i artiklarna 11 a och 12.1 a i direktivet mellan begreppen emission och överlåtelse. En sådan tolkning skulle nämligen innebära att själva emissionen, som, även om den nödvändigtvis innebär ett förvärv av nyemitterade aktier, enligt samma bestämmelse inte får påföras andra skatter eller avgifter än skatt på kapitaltillskott, ändå kunde påföras en skatt eller avgift.

35 Det första förvärvet av värdepapper inom ramen för en emission kan således inte betraktas som en överlåtelse i den mening som avses i artikel 12.1 a i direktivet, och följaktligen är undantaget i denna bestämmelse inte tillämpligt på en skatt som påförs detta första förvärv.

36 I praktiken kan dessutom inte en skatt som SDRT tillämpas på framtida överlåtelser, eftersom, vilket generaladvokaten påpekade i punkt 38 i sitt förslag till avgörande, varken beskattningsunderlaget eller vem som är skattskyldig kan fastställas utifrån sådana hypotetiska överlåtelser.

37 Av vad som anförts ovan följer att en skatt som SDRT, om den tas ut på nya värdepapper som har upprättats i samband med en ökning av kapitalet, utgör en sådan skatt som avses i artikel 11 a i direktivet vilken det är förbjudet att införa enligt denna bestämmelse.

38 Svaret på tolkningsfrågan är således att artikel 11 a i direktivet ska tolkas så att bestämmelsen utgör hinder för att det påförs en sådan skatt som den som avses i målet vid den nationella domstolen när aktier emitteras till en clearingcentral.

Rättegångskostnader

39 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

Artikel 11 a i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, ska tolkas så att den utgör hinder för att det påförs en sådan skatt som den som avses i målet vid den nationella domstolen när aktier emitteras till en clearingcentral.

Underskrifter

* Rättegångsspråk: engelska.